

portret svojega bratranca, sedanjega ravnatelja Ivana Šubica, ki je tedaj ž njim skupaj stanoval na Dunaju. — Za Stritarjev »Zvon« je narisal po Levstikovi znani pesmi sliko »Ubežni kralj« in po S. Jenkovi pesmi »Studentenca« sliko, predstavljajočo »Ločitev«.

Ko so se Dunajčanje pripravljali, da priredé cesarski dvojici ob njeni srebrni poroki velikanski slavnostni sprevod, naprosil je Makart Janeza Šubica, da mu pomaga risati kostume za sprevod. Oba sta več tednov marljivo risala historične obleke in delala priprave za zanimivo slovesnost. Za album, katerega je izdalo dunajsko mesto v spomin tistih lepih dnij, risal je Šubic karton »Trgovstvo«. Vsa zbirka je bila razstavljena v Avstrijskem muzeju, in tedaj je kritika med prvimi pohvalno imenovala risarije našega umetnika. Slavnostni sprevod mu je dal tudi obilo gmotne koristi, zakaj mesto tedaj ni bilo preveč varčno z novci in plačalo je umetnikom velike svote za njih trud.

Pozneje je dovršil tudi več slik po naročilu poljanskega župnika Jan. Ramoveša, ki je sploh njega, kakor pozneje brata Jurija, čislal kot pravega umetnika in jima dajal za cerkve svoje župnije različna naročila. Janez Šubic je napravil tedaj tri velike altarne slike za romarsko cerkev sv. Volbenka pri Poljanah, apostola sv. Petra in sv. Matijo in Mater Božjo, brez madeža spočeto, sredi dveh angeljev. Posebno prvi dve sliki, dasi sta preprosti, kažeta najdovršenejšo tehniko in posebno spretnost; slika Matere Božje pa je znamenita zaradi nenavadno ljubeznivega izraza na obličju svete Device. Vse tri slike pričajo, kako pošteno je Šubic žrtvoval vse svoje moči in porabil vse znanje tudi pri naročilih, ki so šla v kraje,

velikemu svetu nepoznane, v samotno kmečko podružnico.

Ko so Čehi zgradili v Pragi novo narodno gledališče, poklicali so našega umetnika, da sodeluje pri okrašenju te krasne zgradbe. Rad je sprejel častni poziv ter šel l. 1881. v Prago, kjer je bil takoj priljubljen v družbi čeških umetnikov. Po kartonu Ženiškovem je slikal stropno podobo Propad v fojerju (t. j. foyer-u — zbirališču ali hodišču) gledališča, nadalje dve luneti Otava in Žalov in pozneje na stenah fojerja dve veliki sliki alla tempera, Život in Zgodovina. Češki listi so jako pohvalno omenjali in opisovali Janezova dela; posebno so bili polni priznanja za njegov mojsterski kolorit in dovršeno tehniko.

(Dalje.)

Jan. Šubica „Sv. Peter“ pri sv. Volbenku.
(Po fotografiji urednikovi.)

